

Előfizetési árak:
 Egész évre 12 frt.
 Félévre 6 „
 Negyedévre 3 „
 Egy órára 1 „
 Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:
 Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
 dója Nagybecskerek. Uri-
 utcsa 276. sz., hová az
 előfizetések és a lap szét-
 küldésére vonatkozó felszám-
 lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda
 Nagybecskerek,
 Ferencz-József-tér,
 Bauer-féle ház
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogad-
 tatnak el. Azonkívül az
 összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

Magyar udvartartás.

Nagybecskerek, jan. 12.

Hogy a parlamentben a magyar udvartartás került szőnyegre, a nagy frázisokban dolgozó szónokok és publicisták ismét megragadják az alkalmat, hogy a napnál fényesebben bebizonyítsák, miszerint a mostaninál magyartalanabb kormány még nem intézte Magyarország sorsát. S aztán elmondják, hogy a mi önállóságunk és függetlenségünk csak papíron van, hogy az írott vagy nyomtatott betű képezi az önállóság és függetlenség külső kifejezését, mert sem a hadseregben, sem a külképviseletben, sem az udvartartásban nem jelentkezik Magyarország individualitása. Sőt mi több, e körülmény még Magyarország közgazdaságát is károsan befolyásolja, mert a magyar állampapírok ma is csakélyebb árkelettel bírnak, mint az osztrák papírok, s mindez csak azért van, hogy a külföld sehol semmiben sem látja kifejezve Magyarország önállóságát és függetlenségét.

Nem állítjuk egy szóval sem, hogy e téren nincs tenni valónk. Sőt ellenkezőleg nem képsélünk magyar embert, ki oda ne törekednék, hogy a külföld jobban megismerje azt a közjogi viszonyt, melyben Ausztria és Magyarország állanak. Csak az ellen kell állást foglalnunk, mintha a kormány nem törekednék ugyanarra.

Wekerle, midőn annak idején az

udvartartásra vonatkozólag azt az ismeretes kijelentést tette, ugyanazt, a melyhez ma is ragaszkodik, tudta, hogy mit akarhat elérni. Arra akart s akar ugyanis törekedni, hogy a m. kir. udvartartásban lényeges és közjogunkkal megegyezőbb változás történjék. Azt akarta, hogy azok a gravamenek, melyekre az udvartartási hivatal, bürokratikus tradícióihoz való ragaszkodása által, több ízben alkalmat adott, tárgytalanná váljanak az által, hogy a hivatal a közjogi helyzetnek megfelelőbben rekonstruáltaassék.

S mit akarhat s mit akar az ellenzék?

Az előbbire könnyű megfelelni, de az utóbbira — nem. Azt hisszük ugyanis, hogy az ellenzék sem akarhat mást, mint hogy a magy. kir. udvartartásban kifejezést nyerjen Magyarország közjogi viszonya Ausztriával. Ha mást akar ennél, akkor formulázza kívánságát konkrét alakban, mert csak így lehet majd megbírálni kívánságának jogos vagy jogosulatlan voltát.

Igen ám, de éppen erre képtelen az ellenzék. Hisz nincs senki, a ki meg tudná ma határozottan mondani, hogy milyen legyen s miért éppen ilyen vagy olyan legyen az a speciális magyar királyi udvartartás? Arra csak tán nem gondol az ellenzék, hogy a kormány a saját fantáziájából teremtsen egy kócsagtollas,

nyusztprémes, kaczagányos udvaroncsereget, s adjon nekik különböző czimeket és hatásköröket, hogy valahányszor a király Magyarországon van, ezek környezék és szolgálják őt. Csak kell, hogy valami-féle tradíciókhoz fűződjen a magyar udvartartás, ha azt nem akarjuk, hogy pusztán üres czifrasággá váljék, mely fölött minden komoly ember kaczagani fogna.

De hát melyik tradícióhoz? Éppen ez a kérdés veleje s a kormány ép ezt akarja tisztába hozatni ahhoz értő szakemberekkel. Csak nem rég jelent meg erre vonatkozólag az országos levéltár igazgatójának a nyilatkozata, a melyből kiviláglik, hogy a kérdés megoldása távolról sem oly könnyű, mint azt az ellenzék némely tagja képzeli. De kiviláglik az is, hogy a kormánynak komolyan eltökélt szándéka, beváltani tett ígértét.

A míg tehát a kormány akarja a magyar udvartartás eszméjét megvalósítani s meg is teszi a szükséges előkészületeket, hogy azt megvalósíthassa, az ellenzéken nincs senki, a ki meg tudná tisztán, világosan mondani, hogy mit akar. Mert hogy csak egy pillanattal is hamarabb valósulna meg s „magyarabb“ lenne az udvartartás, ha a kormány határozottan utasítanék egy erre vonatkozó törvényjavaslat benyújtására, azt csak nem hiszi egy komoly politikus sem. Mert elvégre, bárhogy is gondolkozzék valaki

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

A B Á L.

Csaknem minden esztendőben vannak olyan bolondos napjaim, a mikor egy-egy keserű csalódás vagy isetlen rossz vacsora után, egyidőre megundorodom a legényélet ridegségétől s ellenállhatatlan vagy fog el a családi fészek édes melegsége s az én husomból és véremből való aranyos apróságok gúgyogése után.

Ilyenkor elcsitítom bensőmben az örökké akadékoskodó Mefisztót s el kezdek költeni tükörre, piperére, illatszerekre. Nyakamba veszem a várost, végig látogatom minden ismerősömet, fekete kabátban és sárga kesztyűben járom a bolondját mindaddig, míg valahol egy kedélyesen és izléssel berendezett kis otthonban ráakadok egypár fonétekintető szép leányzemre, mely kivesszi kesemből a vándorbotot. Itt asután megtelepszem s a legkomolyabb szándékkal elkezdek udvarolni.

A minap is így jártam. Eszeveszetten udvaroltam egy kedves kis jószágnak, a ki csak tavaly került ki az iskolából s bár nyolcas évig volt a nevelő intézetben, még nem ismerte a pirulást, és szent tiszteletben tartotta a gólyát. Rajta volt még szép szemem az a bizonyos vékony kis hályagocskák, a melyen keresztül belátni, de ki nem. És nekem éppen ez a kis hályog

forgatta el a fejemet. Elbűvölt ártatlansága, megigézett naiv és bizalmas őszintesége s az a nyíltság, a melylyel beszédközben mindig egyenesen a szemembe nézett.

Tegnap megint náluk voltam. Azzal fogadtak, hogy számítanak reám a holnapi bálban s egyuttal meghívtak vacsorára.

A vacsorát elfogadtam, de siettem kijelenteni, hogy bálba nem járok. Szavaim hatása a legkedvezőtlenebb volt. Az egész familia arczáról leolvastam, hogy legjobb szeretett volna szépszerével megszabadulni tőlem. De mikor én udvarolok, akkor kitartóbb vagyok a legadásabb hitelenőnél.

Vacsoraközben a mama keserű szemre hányásokkal árasztott el.

Ez volt a várva várt esemény, a melybe mohón beleharaptam s végre kiöntöttem mindent, a mi a lelkemet nyomta . . .

Igaza van asszonyom, de most hallgasson meg engem is.

Lássá kérem, a minap fenn volt egy bál s komikummal vegyes szánalom fogott el arra, a mit láttam. Valami édesen olvadó keringő hangjaira, már javában folyt a tánc, mikor beléptem. Hattyu-pelhelynél könnyebb ruhák rejtelmes suhogása, kábitó parfümök süszaváros illata töltötte be a rengeteg termet, de sehol egy szó, sehol egy hang, mintha csak megnémult volna mindenki. A mamák isgatottan ültek a csil-

logó falak tövében s itt-ott néhány szegény hamupipőke szomorkodott, a kikről megfélemedezett a modern kor önző lovagiassága s a kik elfojtott könyvek közt bamulták hervadó virágait, melyeket a könyörületos udvariasság tűzött keblükre.

A terem közepén, mint éhes varjusereg, nagy csoport férfi állott s affektált blazirtással, brutális szenvedélytől eltorzult arccal fűrészte az előtte elsuhanó párokat. E mozdulatlan sziget körül, mint valami illatos virággal behintett tenger hullámsótt a tánczoló végtelen gyűrűje s kacser pillantások meleg hullámfodrocská nyaldosták fekete partjait.

Milyen siralmas látvány volt ez!

Minden harmadik táncos bosszantó ügyetlenséggel kerülgette táncosnője uszályát, és száználmas bakugrásokkal tolongva előre, „pardon“ t hebegve, lökdöste szomszédjait. A modern élvezetek mámorában elesenevészedett apró titánok kacagató tehetetlenséggel keringőstek hórihorgas táncosnőkkel s természetes gömbölyded asszonykák, kinek kipirult arczán többszörös anyai örömkök ragyogtak, aggódalmasan kapaszkodtak majd öles, szikár tánczosaik karjába. Alig volt néhány pár, mely szépen táncolt, de valamennyien lihegték, mint a meghajszolt vad s mikor körülssárgulva a termet, visszaérkeztek a mama főhadiszállására, egyikük sem tudta a köszönetnek csak egy rövidke szavát is kihebegni.

Hová lett a hajdani bálók kedélyessége,

e kérdésről, azt csak kénytelen lesz elismerni, hogy az udvartartás kérdése a magyar királyt is közvetlenül érdekli s hogy máról holnapra megcsinálni a magyar királyi udvartartást csak tehát még sem lehet.

Wekerle személye elég garancia arra, hogy a magyar udvartartás kérdése is a magyar nemzet kívánsága szerint fog megoldatni.

A polgári házasság. A „Pesti Napló“ ma egy állítólag Rómából kapott távirata alapján újra feléleszti azt a már annyiszor illetékes helyről megczáfolt hírt, hogy a pápa a magyar kormánytól nyert volna előterjesztéseket, vagy indítványokat az egyházpolitikai kérdések végleges megoldása tárgyában. Ezek — a „B. C.“ híre szerint — mind teljesen alaptalan hírlélek. A kormánynak nincs semmi tárgyalni valója a kuriával. A kormány elő fogja terjesztani egyházpolitikai törvényjavaslatait, a melyek nem érintik az egyházi hitelveket, s így nem bírnak semmi vonatkozással a pápára sem.

A bűnvádi eljárás reformja. A bűnvádi eljárási tanácskozmány tegnap délután, Szilágyi Dező igazságügyminiszter előnközte alatt tartott ötödik ülésében, a javaslatnak jogorvoslati rendszerére vonatkozó kérdéseket folytatódóan tárgyalta.

Mulattató utitárs.

— Vasuti kaland. —

Budapest fő- és székvárosból, hol a hófúvások miatt tovább tartózkodtam, mint szándékomban volt, hazafelé utazván, az éjjeli vonat egyik koupéjába szálltam, melyben kivülem csak egy utas volt, egy intelligens kinézésű uriember, komoly vonásokkal.

Mintán hosszabb ideig, mint a valódi éjjeli utazókhoz illik, szólanul ültünk szembe egymással, lassankint beszédbe ereszkedtünk, miközben azt az észrevételt tettem, hogy utitársam sok tapasztalattal bír és a társadalom minden osztályában megfordult.

— Oh igen, felelé komoly fejbőlintással, vidéki temetkezési vállalkozó vagyok, s így érthető, hogy igen sok tapasztalattal bírok. Épen ez ut juttat eszembe egy eseményt, amelyre nem gondolhatok vissza borsalom nélkül.

a régi világ finom etikettből és naiv ábrándból szőtt táncosainak kedves poézise? Hova lettek azok az ártatlan idők, mikor a bál nem első sorban az eladó lányok s a hozományvadászok találkozó helye és vásárja, hanem a mulatni vágyó fiatalok várvavárt összejövetele, mikor a tánc nem keserű robot, hanem élvezet volt, melyben örömeik tellett azoknak, a kik járták s gyönyörűségük azoknak, a kik nézték?

Hol van az egykori bálók előkelő, finom tónusa, mikor a hajporos fejű táncos szemlesítve állt meg a piruló leányka előtt s mélyen meghajolva, kérte fel táncsra. Anután a menuett kedves zenéjére, kecses és plasztikusan szép lépésekkel járta vele végig a termet, mikor a tánc csak a szellemi és nem a testi érintkezésnek volt közvetítője, mikor a táncok ügyes leleménnyel és finom érzéssel összeállított figurái, ugyasólván csak az egymást jól megértő szívvel belső harmóniájának voltak megkapó nyilvánulásai, mikor a tánc csak diskrét kísérlet vala a piruló szerelmesek boldog társaságához s maga az együttlét volt fővarázsa a mulatságnak?

Mindent hasztalan kerestem a mai bálteremben. A modern kor nyughatatlan szelleme a táncok fysiológiáját és lélektanát is teljesen átalakította s egy-egy tánc mulatságnak már külső képe is tisztán kifejezésre juttatja a mai emberiség határtalan idegességét és azt a mohó sietséget, melylyel úgy a munka gyönyörűségének, mint az élvezeteknek sorlegét kiüríteni iparkodik.

A régi világ lassu menetű figurális tánczeit mindinkább a szilaj ütemű, vad kör-táncok kezdik felváltani. A kecses menuett, a könnyed gavotte, a körmagyar, a lancier, már lejártak magukat s helyettük a keringő

E szavak felkeltették érdeklődésemet.

— Nem kellemetlen-e önnek, ha felkérem, mondaná el nekem azt az eseményt?

Észrevettem, hogy megrázkódik s remegő hangon feleli:

— Szeretném, ha lehetne az egészet kitörülmi emlékezetemből, de végre is — elmondhatom önnek, hallgatagon itt ülve, ugyis azon rémes éj jut eszembe.

Egy pillanatig elhallgatott, s mély léleksetvétel után kezdé:

— Amit itt önnek elmondok, körülbelül egy évvel ezelőtt történt velem. Egy napon sürgőnyt kaptam, hogy holtestet átvegyek és vasuton tovább szállítsam.

A szükséges papirokat megszerelve, elutaztam. Gyönyörű holdvilágos éj volt, midőn a koporsót az X-i állomáshoz szállították; én átvettem s csendes terhemmel Budapestre érkezem; itt várt kocsim, mely a halottat raktárba szállította másnap reggelig, midőn ugyanis a további teendőket szándékoztam a rokonokkal megbeszélni. — Feltűnt ugyan nekem, hogy ez esetben nem volt jelen semki az átállításnál, mindazonáltal nem volt okom kételkedni, hogy a halott hozzátartozói a kellő időben megjelennek.

Még jó két óra volt hátra virradtig, midőn raktárba érkezem s minthogy nem csekély felelősség terhel s különben lakásom is távol esett, igyekeztem magamat lehetőleg kényelembe helyezni s rövid idő múlva elszenderedtem.

Nemsokára felébredtem, de még sötét éj volt körültem.

Tapasztalta ön már egyszer, — kérdé a vállalkozó, elbeszélése óta először merően szemembe tekintve, — mily titkoszerű befolyással bír az emberre egy egyén jelenléte, ha nem látjuk, se nem halljuk azt?

Sajátságos érzés az, de nem tudám megmondani, hol hatna az emberre rémesebben, mint koszoruk, szemfödők s koporsók közt!

Ismét elgondolkozva, földre szegé tekintetét — tagjaimon hideg borzadály futott végig.

Rövid szünet után folytató:

Különös érzés izesztett fel álmomból. A kandalló előtt ültem karszékeembe, háttal az ajtónak, mely az irodámból a raktárba vezetett. A kandalló tüze félig kialudt s úgy tűnt nekem, mintha az egész szobán egy jéghideg légáramlat vonulna keresztül, — tagjaim mintha jéggé dermedtek volna, s most — most éretem, hogy nem vagyok egyedül.

A beszélőn úgy látszott, erőt vettek azon éj emlékei — lehetetlen volt élénk elbeszélésének ellentál-

s a szédületes gyorspolka uralkodik a táncstermekben. Ki gondolna mai nap a mozdulatok finoman kimért szabályosságára, a lépések plasztikus és szemetgyönyörködgető szépségére? Ma az a jó táncos, a ki pár otromba ugrással s a forgósául sebességével száguld végig a termen s azután levegő után kapkodva, kövér csöppeket issadva s verejtéktől átázott szobkendővel legyeskedve vágódik le az első székre.

A mai bálteremben az ajkak némák, a nyelvek mozdulatlanok s csak a keblek pihegése, a fehér vállak néma ékesessólása, a szenvedély látványától égő szemek mohó pillantásai s a felhevült testek fesztelen érintkezése beszélnek minden szónál érthetőbben s ha jól figyelünk az illatos ruhák rejtett ránczaiban, ott halljuk sziszegni a paradicsomi kigyót. Ha egy-egy szünet után, mikor a pesszgo féktelen lángja tombol az erekben s a kipirult párok vad szenvedélyvel járják a csárdást a csigányok emelvénye körül, mikor férfi-és nőszemek ellentétes pólusai forró és mély tekintetben olvadnak össze, mikor a tánczolók egymás lehetőségét érsik égő arcukon, ha ilyenkor a szívvel mélyen ébredő vágyak, a szédülő agyvelőkben támadó gondolatok s az erek labirintusában libegő szenvedélyek testet öltenének, a régi római idők vad orgiáinak brutális képe tárulna élénk.

A mai táncok a szenvedélyek olyan felkorbácsolásával, a fantáziának olyan felcsigázásával s az idegek oly összevessett felsajlásával járnak, hogy nem volna esoda, ha — bár csak gondolatban is — a legszűzibb ártatlanságot is elbuktatnák, mert hiszen ő is csak husból és vérből való.

En sokáig nem tudtam megérteni, mi-csoda gyönyörűség van a táncban. Lányo-

lani s meg kell vallanom, hogy egész testemen kellemetlen bizsergést éretem.

Hasztalan tett kísérletet nyugodtan beszélni, nem sikerült neki, ellenkezőleg mindig izgatottabb lett s érdeklődésemet mindjobban fokozva folytató:

— Nem álom ez uram, amit önnek itt elmondok, ébren voltam, oly ébren, mint ebben a pillanatban. Az a valaki itt volt — köztém s az ajtó közt nem láttam, de éretem, hogy itt van . . . Ki, vagy mi volt, nem tudtam, de biztos voltam benne, hogy egy alak a halvány kísérteties világításban mögöttem áll s rám bámul — — Istenem! borzasztó volt, csöndesen ülni, — képtelen arra az elhatározásra, hogy megfordulhassak!

Igy ültem székeimen, körülöttem halálcsend . . . az a borzasztó merev tekintet rám szögezve . . . hasztalan igyekeztem megfordulni.

Nem volt ön még soha egy éjjelen keresztül kriptába zárva? kérdé tőlem a beszélő hirtelen. Tagadólag intettem, nem voltam képes szólni.

— Én voltam — folytató, de az nem volt semmi azon néhány perczhez képest, midőn az ijedtségtől megbénulva ott ültem.

Valahára erőt vettem magamon, felugrom — az ajtó felé fordultam . . . amit ott láttam, ereimben megfagyasztotta a vért! Ép oly kevéssé bírtam mosdulni, minthogy képtelen volnék ebben a percében a robogó vonatot megállítani.

Ma sem foghatom fel, hogy nem ütött meg rögtön a guta az ijedtségtől, mert néhány lépésnyire tőlem, — halálápadt arcával, üveges szemek rám meraszto állt — a halott! Felém tartott, — de nem lépett, hanem minden mozdulat nélkül jött felém, — így . . . Álljon fel kérem, jobban megmutathatom mi történt azután.

Felálltam, ő szintén s így álltunk egymással szemben és a vállalkozó ismételte rajtam mindazon mozdulatokat, amiket leirt.

— A halott lassan fölemelő karjait — jeges, csontos ujjait arcomra tette, így . . . vállamról végig, testemen — úgy érezém, mintha az életet venné ki belőlem, csendesen, egész csendesen csusztotta le hideg kezeit — a vállamról a mellemre, le testemen így . . . Képzelse el önmagának — úgy éretem, mintha énem egy része azon lényre átmenne — s azon borzasztó gondolat jutott eszembe, hogy darabonként halok meg, hogy az a vampyr a vért szijja ereimből, amit elveszitek, átmev reá s az lenne a vége . . .

— Szeged kiáltá be a konduktér a nyitott ajtó.

— Ugy, ugy! kiáltá utitársam — táskáját hirtelen felkapva, hát már cselnál vagyunk — sietek, hogy el ne késsek a másik vonatról, én ugyanis Debreczenben lakom most uram.

kat, fiatal asszonyokat kérdestem, de egyikük sem tudta, vagy merete megmondani. Végre találtam egy szenvedélyes fiatal menyecskét, a ki kacser ssemhunyoritással csak annyit mondott: Táncsoljon velem egy csárdást. És ekkor csakugyan megértettem, hogy a mai táncok gyönyörűsége nem más, mint a vágyaknak a szemeken keresztül való képzelt egyesülése. Anóta nem tánczok, mert ennek a kis gyönyörűségnek tantalusi kin az ára.

Ugyancsak aseta bámulom mindasokat a kik a bálterembe mennek mennyasszony keresni, a hol a mai korán érettség mellett csak a legerőteljesebb karakterek, a legflegmatikusabb természetek, vagy a kedves tudatlanság háromsoros ércével fölverte-szt ártatlanságok kerülhetik ki a szellemi és szívbeli deflorációt. Hisszen a mai válóperek legnagyobb réssének tárgya olyan házasság, mely a bálterem mámoros levegőjében, a táncsene kacser hangjai mellett született meg, az ilyen házasságoknál megcsik az is, hogy már az oltár előtt, a vőlegényen kívül, habár láthatatlanul, egy második is örök hűséget esküszik a szép menyasszonynak . . .

Csak most vettem észre, hogy az én kis választottam kiszökött, s a papa meg a mama idegesen fészkelődve, haragos pillantásokkal néstek réám. Éretem, hogy kissé tulmentem a határon.

Egysserre kinyilt az ajtó, belépett a kis leány, és szemlesítve, durcsúsan szólt:

— Mama, én nem megyek abba a bálba! . . . Még egy ilyen győselem, és legény-életemnek örökre vége van!

Ambrozovics Dezső.

Már a lépcsőn állott, midőn oda szóltam neki:
— De kérem, az elbeszélésének a vége?
Már lent volt a visszakiáltott!
— Oh már nem sok van hátra... sikerült, ez az egész!

8 eltűnt mellettem még szólhattam volna.
Leülve folyton gondolkodom, mi sikerült hát a holttestnek. Mégis csak boszantó, úgy beleltem magam az elbeszélésbe s így talán sohse tudom meg a talány megfejtését.

Bizonny megtudtam nemcsak, midőn a kupéból lezártam, nem találtam aprópénzzel telt tárczámot, amelyet mellényzsebembe tettem volt, jól megtöltött zsebkönyvem is hiányzott, ugyisintén óráim — lánccsal!

Mégis csak kellemetlen, ha az ember ily módon vessíti el hitét az emberiségben.

HIREK.

— A vörös-kereszt-egylet nagybecsereki fiókja f. hó 17-én, délután 4 órakor a főispán kis termében tartja rendes közgyűlését, melynek főtárgyát a m. évi számadás és évi jelentés bemutatása és felülvizsgálata, nemkülönb a megüresedett jegyzői állás betöltése fogja képezni.

— Harnoncour Felix grófnő, szül. Lázár Marianne, temetése ma délelőtt ment végbe Écskán nagyszámú előkelő gyászközönség jelenlétében. A gyászszertartást Abfall Károly écskai esperes-plébános végezte a kegyurasághoz tartozó papság fényes segédlete mellett. A gyászoló gyűlésekben a boldogult férjén kívül ott voltak: Harnoncour gróf sógora és nővére: Hardeck gróf és neje, a két fiatal Thurn-Taxis herceg, mint főttestvérei, a Csekonic- család képviselőiben Csekonic Sándor gróf, Rónay Jenő Torontálmegei főispánja, Daniel László alispán, Bakalovich Agoston főszolgabíró, Krastics János polgármester, Reitter Oskár rendőrkapitány és igen számosan Nagybecserekekről és a környékről. 10 órakor bementek a holttestet az écskai kastély udvarán, onnan elvittek a templomba, hol ünnepélyes gyászmisét mondtak. Ezután ismét bementek és elhelyezték az écskai családi sírboltban. Nyugodjék békében!

— A hó. Tegnap óta megenyhült kissé az időjárás, s a hideg már nem oly dermesztő, mint a múlt napokban volt. Ma reggel pedig megeredt a hó s a fehér pillék kora reggel óta szakadatlanul szállingóznak.

— Meghívás. A „Torontálmegei gazdasági egyesület” 1892. évi december hó 29-ére összehívott választmányi és félévi rendes közgyűlése f. é. január hó 17-ére halasztatván el, van szerencsém asokra a választmány, illetőleg az egyesület tagjait oly megjegyzéssel meghívni, hogy a választmányi ülés említett napon Nagyikindán az egyesületi helyiségben d. e. 10 órakor, a közgyűlés pedig 11 órakor fog a régi tárgysorozattal megtartatni. Zsombolyán, 1893. január 8-án. Gróf Csekonic Endre, v. b. t. t. egy. elnök.

— Piros Józsi, a jóhírű szabadtéri csigány tegnap este a kassinó vendéglői helyiségében hangversenyzett, mely alkalomból számosan gyűltek egybe, hogy meghallgassák Józsi főherceg kedvenc csigányát. A közönség, jó hangulatban, éjfélig maradt együtt.

— Szennyezés öngyilkossági kísérletéről írnak Nagyikindáról: Nagyikindán tegnap délelőtt fél 12 órakor futott gyanút terjedt el a hír, hogy Deschán Desz, városzerte ismert fiatal ember, a Felső-torontáli ármentesítő társulat hivatalnok, és legujabban a kikiindai

városkapitányi állás egyik jelöltje, megöltte magát. A szerencsétlen fiatal embernek, a ki öccse a korán elhunyt Deschán Arthur volt kikiindai főszolgabírónak és Deschán Achill temesi alispánnak, valószínűleg a kétségbeesés adta kezébe a fegyvert. A fiatal ember egészen biztosra vette, hogy a nagykikiindai rendőrkapitányi állásra ő fog kineveztetni. Mikor a „Torontoi” tegnapi számából arról értesült, hogy ezen állás mással töltetett be, elhatározta, hogy véget vet életének. A golyó bal oldalon, szíve alatt furódott a testbe. Az orvosok véleménye szerint nincs kizárva, hogy Deschán életben fog maradni, dacára annak, hogy a seb igen veszélyes.

— Halálozás. Erődi Dániel gymntanárt, az ismert író és költőt, és osaladját fájdalmas csapás érte. Napát, özv. Kasal Jánosné urnót ragadta el rövid szenvedés után a halál. A súlyos vesztéséről a gyászoló család a következő jelentést adta ki: Alulirottak mély fájdalomtól megtört szívvel jelentik a közeli és távoli rokonok nevében is a forrón szeretett anyának, nagyanyának és rokonnak, ösvegy Kasal Jánosné, szül. Kázmér Mária asszonynak, f. 1893. évi január hó 10-én, hajnali fél 4 órakor, életének 63-dik évében, rövid szenvedés után, tüdőlobban történt osendes elszenderülést az Urban. A boldogult hült tetemei f. hó 11-én, d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. vallás szertartásai szerint bementeltetni és a mokrini temetőben az örök nyugalomnak átadatni. Az engesztelő szent mise áldozat f. hó 12-én, reggeli 10 órakor, a helyb. róm. kath. templomban fog a Mindenhatóknak bemutatatni. Nagyikinda, 1893. évi január hó 10-én. Áldás emlékére! Béke hamvairól Kasal Imre, Kasal Ilka, férjezett Erődi Dánielné, Kasal József, mint gyermekei. Kázmér István, mint bátyja. Erődi Dániel, mint veje, Kasal Imréné, szül. Schmidt Szidonia, mint menyee. Erődi Margit, Jolán, Györgyike és Zoltán, mint unokái.

— A harmadik egyetem. Budapestről jelentik, hogy a kormány köreiből miadjobban foglalkoznak a harmadik egyetem eszméjének megvalósításával, s Csáky Albin vallásügyi miniszter az egyetem felállításának helyéül az alföld metropolisát: Szegedet jelölte ki. Szeged bizonyára nem riad vissza a legnagyobb áldozatoktól sem, s erre enged következtetni azon értesülésünk, hogy a szegedi milleniumi nagy bizottság legközelebb tartandó ülésében javasolni fogja a köztörvényhatóságnak 1 millió koronának a Szegeden felállítandó egyetem részére való megszavazását.

— Öngyilkos menyasszony. Arról írják: A mérge, mely sok szerelmes leányszív drámájának megoldója, tegnap az oltár mögött fiatal üde teremtést juttatott a kórház bencszasztalára. A két év előtt Temesvárott lakott Honis Paula, a szép szőke fotografus kisasszony, tegnap déli 12 órakor csiankálit ivott. Honis Paula a Forray-utca első számú házában lakott fivérével, Honis Istvánnal, ki Kossák és Krausz (azelőtt Auerbach) fényképészeti műtermében volt alkalmazva. Az alig husz éves, csinos szőke leány szerényen, elvonultan élt; szolid viselkedése, munkaszeretete és kedvességeért, környezete kényeztetésig szerette s őszinte érdeklődéssel csüggött sorsán. A leánynak rövid idő után váratlan szerencséje akadt. Megkérte P. dugazdag serfőző, a ki vagyonából 100,000 forintot tegnap délelőtt a leány nevére iratott. Az esküvőnek tegnap déli 12 órakor a görög keleti templomban kellett volna megtörténni. A leány hozzátartozói még tegnapelőtt megérkeztek Temesmegyéből. H. Paula, kissé szomorú volt, de komolyságát a helyzetből magyarázták, t. i. hogy Paula, mint oszes, komoly leány jól tudja, mi az a házasság s ezért mélyed magába.

Tegnap 12 órakor felöltöztették. Az öltöztető asszonyt arra kérte, kísérelje a bátyja szobájába, fivére nevében szeretne valamit hozatni a patikából. Iróasztalhoz ült s bátyja névjegyén arra kérte a gyógyszerészt, hogy a fényirda számára 60 krért küldjőu csiankálit. Mig az asszony odajárt a névjegygyel, H. Paula azon ürügy alatt, hogy nagyon fáradt, fekete kávéért forraltatott. Fél tizenkét órakor behozták a kávé, az asszony is megérkezett a gyógyszerésztárból s az utasításához képest, lepva, a menyasszony kezébe juttatott egy kis tégelyt. A tégelyben volt a csiankáli, melyet a menyasszony fekete kávéban feloldva megivott. A halál gyorsan bekövetkezett. Mikor a háabeliek örvendezve beszaladtak, asszal a hírrel, hogy:

— Paula késüljön, a fiakker a hán előtt vár. — Paula mosdulatlanul, eltorzult arccsal feküdt a szőnyegen. Senki sem sejtette a végszetes tett indokát. Verner dr. Miksa, a család orvosa, már csak a halált konstatálhatta.

A háabeliek megdöbbenve tudakolták egymástól a végszetes tett okát. H. Paula egy-két bizalmas barátjánál előtt sokogva vallotta be, hogy a „nagy szerencse” dacára beldogtalan, két-három hó előtt a menyasszony szíve egy másik férfi iránt gyuladt heves szerelemre, a szeretett férfi szegénysorsu ifju, a mint megsejtette a leány szenvedélyét, korfűlte a találkosást s a közeledésre egyetlen jellel sem árulta el hajlamát. Vasárnap este véletlenül mégis összetalálkottak egy vendéglőben. A leány egy kerek asztalnál ült rokonaival. Az ifju, hogy tartózkodása feltűnést ne keltsen, leült az asztalhoz, mint mondják, az asztalnál németül és románul beszéltek, amiből az ifju egy kukkot sem értett s hogy valahogy eltéjjék néhány perca, egy lap hirei, böngészgette. — Távolról sem sejtette, hogy köszönyös magaviselete legnagyobb mértékben fölháborítja a leányt, a kit fél-nap választott el az esküvő órájától. Alig váltottak néhány szót. A fiatal ember gyorsan távozott. Másnap értesítették, hogy a leány mérget ivott miatta.

— Szeretetremlő férj. Szeretetremlő és kedves férj lehetett R. L. temesvári kereskedő, ki csak 3 hónappal eselőtt vezette oltár elé szíve választottját. De ugy-látják, hogy nem igen volt megelégedve a fiatal asszonnyal, mert már is meguntta a családi tüszhelyet s pár nap előtt hirtelen, bucsusás nélkül elhagyta a szegény boldogtalan fiatal asszonykát. Az esetről a következőket írják: R. L. temesvári kereskedő már régebb idő óta jegyben járt F. R. kisasszonnyal, F. P. rékasi kereskedő csinos leányával. Az esküvő október hónapban T. Rékason ment végbe, mely alkalommal a boldogságtól áradozó vőlegény menyasszonyi hozományul 1500 forint készpénzt és két szoba-butort kapott. — Esküvő után a fiatal pár nagy bucsusások között új othonába, a fővárosba utazott, hol egy darabig a legboldogabban éltek és boldogságukat mi sem zavarta meg. Napok, hetek multak és ezzel a mézes hetek is eltűntek, de elfogyott a menyasszony 1500 forintnyi hozománya is. Mig a pénz tartott, a boldog férj szerelme nem változott, de mikor arra a keserű tapasztalásra jutott, hogy a hozomány is elfogyott, szerelme is kezdett neje iránt fogyatékosnak mutatkozni. Egy szép napon hasaküldte Rékasra; alig hogy hasaért a fiatal asszony, külföldről levelet kapott férjétől, melyben ez értesíti nejét, hogy ne fájadjon föl többé Budapestre, mert ő összes butorait és kelengyét eladta és a pénzen külföldre utazott; egyben sok szerencsét és boldogságot kíván nejének. A szegény fiatal asszony asonnal feljelentést tett szédelő férje ellen és megindította a válópert.

— Farkas bárányszőrben. Peoriában (Egyesült Államok) a múlt nyáron nagy feltűnést keltett egy H a w r e Katalin nevű hölgy. Mindenütt, a hol megjelent, a legnagyobb óvácsiókban részesítették, de nem annyira szépsége, vagy elméssége miatt

(rut és sovány volt, mint a madárijesztő), hanem mert biztos és határozott modorával imponálni tudott mindenkinek. Különösen kedvelték a peoriai nők, mert Hawre asszony a nőemancipáció mellett tört lándzsát és uton-utfélen a női egyenjogúságot hangostatta. Az erkölcsi ugyan kissé szabadok voltak. Gonosz nyelvek azt beszéltek ugyanis, hogy iszik mint a kefekötő, még pedig bort és pálinkát egyforma szenvedélyvel; azt is beszéltek, hogy Hawre asszony olyan helyeken is megfordul néha, a hol még emancipált nők sem volna szabad megjelenie. Végre a hatósággal is konfliktusba keveredett. Adósságokat csinált és a hitelesítőket, ha nagyon toladók voltak, sajátkezüleg elpáholta, miközben úgy hullott szájából a káromkodó szó, mint a jégcsó. Az elpáholt hitelesítők szótiban beszéltek, hogy Hawre asszonynak erősebb öklei vannak, mint akármilyen markos legénynek, de est mind annak tulajdonították, hogy a hölgy az emancipáció eszméjéből kiindulva, férfitulajdonosságokat sajátított el. Mikor az adósságai annyira megnövekedtek, hogy titlegekkel sem volt képes a hitelesítőit távol tartani, megessőkött Peoriából. Nemrégiben New-Yorkban elfogták ezt a vállalkosó szellemű „emancipált” hölgyet. A vizsgálati fogságban kiderült, hogy tulajdonképpen nem is asszony, hanem férfi, a valódi neve pedig Hennes. A peoriai hölgyek ugyancsak sajnálják, hogy fölültek a merész szélhámosnak.

— Kincskeresők eldorádója. Coloradóban, mint már említettük, nem régen új aranyföldet fedestek föl. Ennek a híre csakhamar messze földön elterjedt, sok ezer ember vándorolt a kincses földre. A kivándorlottak rokonai nemsokára azt a hírt terjesztették, az új aranyföldek gazdagabbak, mint az 1849-ben fölfedezett kaliforniai aranybányák, s hogy néhány szerencsés aranyásó annyi kincset lelt, hogy egy nap alatt meggazdagodott. Ez a hír oly igazlomba ejtette Coloradó városainak a lakosságát, hogy seregestül vándoroltak az új igéret földjére. Arizona, New-Mexiko, Dél-Coloradó és Utah városok csaknem megneptelenedtek; mindenki egyszerre akart meggazdagodni. Ha tehát a híreknek hitelt lehet adni, úgy a föld gyomra ismét megnyílt, hogy kiadja rejtett kincseit. Eddigélé állítólag háromezer ilyen aranybányában dolgoznak. Találtak már tíz tizenkét uncsiát nyomó tiszta aranydarabokat is. Dorungó és Dolores környékén vannak állítólag a leggazdagabb aranyföldek. A Denver és Rio-Grande vasut igazgatósága elhatározta, hogy az arany földek felé szárnyvonalakat épített. Minthogy a kincskeresők közül még eddig senki sem tért vissza, föltessik, hogy a keringő hírek csakugyan igazak s hogy az új aranyföldek elég gazdagok arra, hogy a kivándorlottak ott új hasát találhassanak.

Irodalom és művészet.

* A Pallas Nagy Lexikonának 8. füzeté pontos időben megjelent. E füzet a 26—28. iveket foglalja magában, kezdődik az: Állami költségvetés címmel s végződik Alliléterrel. A következő nagyobb cikkek vannak benne: Allamnevezetességek, állampolgárság, államrendészet, államszövetségek, államtanács, államtörvény, állat, állategészségügy, állatföldrajz, állatimadás, állati meleg, állatjártványok, állattan, állat-ervostan, állatövi tény. A füzet írói közül megemlítjük a következőket: Körösi József, Heil Faustín, Dobieszky Sándor, dr. Scheff, Schwarcs Gyula, Mariska Vilmos, Kürschák, Ssterényi Hugó, Thanoffer Lajos, Entz Géza, Hutya, Vangel Jenő, Katona Lajos, Klug Nándor, Kossa Gyula, Alexander Bernát, Daday Jenő, Beliczay Gyula, Pasteiner. A szöveget három szöveg-ábra s két pompás szinnyomatu mű. Ielléklet dissiti, az egyik a tengeri anemonák, a másik az északi ég álló csillagai. Mindkettő rendkívül jól sikerült szép kép. Az egész füzet nyomdai előállításá méltó a

nagy feltűnést csinált vállalat eddigi füzeteihez. A füzet ára harminc krajcsár. Az egész mű tizenhat kötetre van tervezve, kétszáznegyven 3—4 ives füzetekben.

* Képeskönyvek. A Wodianer-csög kiadásában, melyből már ifjúsági irodalmunknak annyi díszesnél díszesebb munkája került ki, legújában négy kis képeskönyv látott napvilágot, melyek e téren valószínűleg újítást léptetnek életbe. E könyvek ugyanis a mellett, hogy kiállítás dolgában vetekednek a legdrágábbakkal, hogy szinnyomatu képeik a tökély legmagasabb fokán állanak: egyuttal oly olcsók is, hogy még a szegényebbek is könnyen megvehetik velük gyermekeiket. Egynek-egynek ára ugyanis csak ötven krajcsár, tehát oly ár, melynek eddig három és négyeszeresét fizették hasonló művekért. A négy füzet címei: A Czésár, a Caicus, Tercsi könyve A Mikulás könyve. A mi szövegüket illeti, elég felemlitenünk, hogy az a sok vers és próza, melylyel tele vannak, Radó Antal tollából származik, kinek dallamos csengő sorait már olyan sokféle szavalgatják apróságaink. Még nem tagadhatjuk magunktól, hogy a kedves kis versikékből legalább egyet ne köszönjünk mutatóba:

J a n k ó.

Jankó cukráss akar lenni,
Mindig cukrot akar enni,
A konyhában jönni-menni,
Sok kalácsot zsebre tenni.

Ejnye, torkos Jancsi, ládd-é
Nem jó mindig csokoládé,
Mindig krém meg limonádé,
Málna-szörp meg jegeskávé!

Ha egyébre nem lesz gondod,
Majd a gyomrod jól elrontod!
Ugy bizony, majd rossz lesz dolgod,
Rossz a gyomrod, fogad romlott!

* Irodalmi pályázat. A következő sorok közlésére kerettünk fel: Alulírott egy hasafias és vallásos szellemenben szerkesztendő s legközelebb megindítandó gyermeklapnál első sorban a tanítás- és nevelésügy tollforgató munkásaiból óhajtván egy írói gárdát sservesni, úgy az említett vállalat érdekében, mint abból a célból, hogy a magyar tanító-testület hivatott munkásai számára a gyermekirodalomban is megfelelő működési tért nyisson, pályázatot hirdet:

1. Erkölcsös vagy hasafias irányu gyermekelbessélésekre. A munkák terjedelme az író tetszésére van bízva. Az esen műfajra beérkező viszonylagosan legjobb, de irodalmi színvonalon álló első pályamű jutalma: 3 db. 20 koronás; a másodiké pedig 40 db. 10 koronás arany;

2. humoros tárgyú, a gyermek kedélyére ható verses elbessélésekre. A viszonylagosan legjobbnak ítélt első ilyen pályamű díja: 5 db 10 koronás, a másodiké pedig 3 db. 10 koronás arany;

3. kisebb terjedelmű, tetszés szerint választható tárgyú gyermekversikére. Díja 3 db. 10 koronás arany.

A pályamunkák idegen késsel írva, a szerző nevét rejtő jelíggel levéllel ellátva, 1893. évi március hó 1-ő napjáig alulírott címére (Budapest, VII., Murányi-utcai községi iskola), küldendők be. A beérkezett műveket a vállalat élén álló szakferfiak legkésőbb 1893. évi március hó 15-ig fogják megbirálni, a mikor az érdekeltek a pályázat eredményéről haladéktalanul sajtó útján fognak értesítettetni. A nyertes művek szerzők tulajdonai maradnak ugyan, de azok első isben való közlését illetően joga alulírottat illeti. Megjegyzetük, hogy a pályadíjat nem nyert, de közlésre alkalmas művek szerzői közlésételen esetén szintén megfelelő írói tiszteletdíjban fognak részesítettetni. A pályázatból nem tanítással foglalkozók sincsenek kizárva Budapestben, stb. J u h a y Antal.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése jan. 12-én.)

Budapest, január 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülése nem tartozott az érdekesek közé, a végén azonban hirtelen egész váratlan fordulatot vett. Több tétel elfogadása után a minis-

elnökség tételénél Hoitsy Pál határozati javaslatot nyújtott be, mely szerint utasítsák a kormány, hogy az állam és az uralkodó család zászlainak szerezze meg a régi tiszteletet. (Élénk helyeslés a baloldalon.)

A pponyi Albert gróf pártolja a határozati javaslatot, de Hoitsy azon magyarázatát, mely szerint a fekete-sárga zászlót, mint az uralkodó család színét, nem respektálja, nem fogadja el. (Hoitsy közbeszó: Azt mondtam, hogy történelmileg be van bizonyítva, hogy a fekete-sárga szín nem az uralkodó család színe.) Apponyi kifejti, hogy a kiegyezés óta a fekete-sárga szín a királyi ház színe, s ő is elfogadja annak.

Ugron Gábor egy a pártja által zajosan megtapsolt beszédben Hoitsynak ad igazat. A fekete-sárga a római birodalom színe és nem a Habsburg házé. Ezért tiltakozik az ellen, hogy egy a fekete-sárga zászló mint a kétfejű sas bármely középületre kitűszessék.

Wekerle szintén azt vitatja, hogy a fekete-sárga az uralkodóház színe. Minden szuverennek különben joga van saját színét megválasztani. (Helyeslés.) A nemzet és a király zászlóinak jogát senki sem csorbitotta, azok tiszteletét senki sem sértette. (Helyeslés a jobboldalon.) A kérdés lényege a közönségi jelvények szabályozásában van s arra nézve jelentheti a képviselőháznak, hogy a tárgyalás folyamatban van, hogy a jelvények a nemzeti kivánalmaknak megfelelőleg szabályoztassanak.

Polónyi felszólalása után Asbóth János felolvassa I. Ferencz páténsét, melyben a fekete-sárga zászlót saját színének vallja. Asbóthot folytonos gunyos közbekiáltásokkal zavarta a baloldal.

A Panama-pör.

Budapest, január 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Panama-pör második napja még nagyobb közönséget csődített a tárgyalási terembe mint tegnap. Rendkívül szenzációs leleplezésekről beszélnek.

Élénken megbeszéltek a teremben a „Journal” cikkét, mely világosan ráczéloz Mohrenheim orosz nagykövetre, kinek nevét a francia lapok eddig hazafiságból elhallgatták. Le journal interviewot közöl a jelenleg Londonban élő Artotról, ki azt mondta, ama félmillióshéquet, melyet állítólag egy moszkvai lap átvett, valóságban egy Franciaországgal barátságos viszonyban álló nagyhatalom követe kapta, kinek zilált pénzügyi viszonyai annak idején Berlinben igen ismeretesek voltak. A „Cocard” ma feltűnő helyen vastag betűkkel ezen felirással: „Baihaut vádjai” Carnot ellen szenzációs leleplezéseket közöl, melyek Baihautnak a vizsgálóbíró előtt tett nyilatkozatait tartalmazzák és melyek Sadi Carnotot pénzügyminisster korában kompromittálják. A „Jour” késő esti külön kiadásában megczáfolja a vádakot.

Francia miniszterválság.

Budapest, január 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy az összminiszterium lemondott. Carnot elnök elfogadta a lemondást és Ribotot bizta meg az új kabinet megalakításával.

Budapest, január 12. (A „Torontál” eredeti távirata.) A francia kormány ki van nevezve. Elnöke Ribot. Carnot köztársasági elnök a hitelezési okmányokat már aláírta.

Román püspök a polgári házasságról.

Budapest, január 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Metianu román püspök Aradon egy ujságíró előtt a polgári házasság ellen, de a szidók recsepceziója és az állami anyakönyvek mellett nyilatkozott.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, január 11. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.40—41.

Buza ősre 7.51—52.

Tengeri máj.—jun 4.69—70.

Zab tavaszra 5.44—45.

Káp.-r. 11.40—50.

Erték:

Osztrák hitelbank 318.60—318.30—318.40

Magyar aranyjradék 114.32.

Magyar hitelbank 366.50—366.

Allam vas. 294.50—294.12.

Déli vasut 92.

Rima-murányi 185—184.75.

Délután 4 óra kor:

Osztrák hitelbank 318.40.

Sertésvásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, január hó 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klggrammon felüli sulyban) 42—43 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. sulyban) 42—42 1/2 kr. Fialat nehéz (páronként 320 klg. sulyban) 45.5—46.— krig. Fialat közép (pkint 251—320 klg. sulyban) 44.5—45.5 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klg. sulyban) 44—45.5 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klg. sulyban) 42—43 kr. Közép (páronként 220—280 klg. sulyban) 43—44 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 40—42.5 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 42—43 krig. Közép (pkint 220—260 klg. sulyban) 41.5—42.5 krig. Könnyű (pkint 220 klg. sulyban) 39—41 krig. Sertéslétszám 1893. január hó 9-én volt készlet 89.789 drb. 1892. jan. 10-én felhajtott 898 darab. — 1892. január 10-én elszállított 685 darab, jan. 11-én maradt készletben 90.002 darab.

REGÉNY-CSARNOK.

Az emberi fenevad.

(La bête humaine.)

Regény.

— Irtó: Zola Emil —

XI. FEJEZET.

(76-ik fejezet.)

Jacques reszkedett és durván rákiáltott: — Nem, nem. Öltözzél fel... Ebben kell lenned. Így nem maradhat.

Csodálkeza mosolygott.

— Miért kincsem? Légy nyugodt, nem hülök meg... Nézd csak milyen melegem van.

Mosolyogva feléje közeledett, hogy átkarolja, miközben inge lecsuszott és gömbölyű nyakát szabadon hagyta. Jacques mindig jobban zavarba jött.

— No hát ne félj. Lefekszem az ágyba, hogy semmi bajom se legyen.

Mikor bebújt az ágyba, nyugodtabb lett. Severine elmondta egész tervét.

— Mihelyt kopog, én lemegyek. Eleinte úgy akartam, hogy feljöjjön s te itt vártad volna. De igen körülményes dolog volna ismét levinni. Nem régen olvastam egy regényben, hogy egy férfi, ki gyilkolni készült, levetkőzött egészen mentelenre, így nem marad a ruhákon semmi vérnyom, a testről pedig könnyű lemosni... Nem gondold az jónak?

Jacques ijedten nézett rá, de ő oly szendén tekintett feléje, gyermekesmei oly tisztán ragyogtak, mint előbb, nem gondolt egyébre, mint tervének sikerére. Jacquesot pedig elrémítette a két meztelenség és a gyilkosság terve.

— Nem... Mint két vad? Annyira megveted?

Severine arca elkomorodott. Köny tolt szomóba.

— Hónapok óta nagyon sokat szenvedtem, nem tudom szeretni. Ezereszer mondtam: mindent eltűrök, csak ezzel az emberrel ne kelljen többé együtt élnem. Igazad van. Borsasztó, hogy csak ez az út áll nyitva, de hát nincs egyéb vágyunk mint boldognak lenni... Sötétben megyünk tehát le. Te az ajtó mögé állsz és ha belép, úgy tesszel mint jónak látod... Én segítek, hogy ne csak neked legyen gondod. Olyan jól fogom rendezni mint csak tudom.

Megált az asztal előtt, hol észrevette azt a kést melyet egyszer már használni akart a térje ellen. Nyilván szándékosan tette oda. Mikor a kezében volt, nem kellett róla többet beszélni. Severine csak akkor beszélt tovább, mikor a kést letette.

— Nem akarlak sürgetni, édes szívem. Mindennek alávetem magamat, amit te kívánsz. Még van időd, menj el, ha nem érzed magadban elég erőt.

Egy heves mosdulattal visszautasította azt az ajánlatot.

— Gyávának tartasz? Esuttal megesküdtem rá.

Ebben a pillanatban megrendült a hás, arra robotgott a gyorsvonat.

— Ez az ő vonata. Barentinben kiszállt és itt lesz egy félóra múlva.

Jacques és Severine nem beszéltek többet. Látták az áldozatnak szánt embert az éj sötétjében feléjük közeledni. Ismét arra ment egy vonat. Még csak a tehervonat, tehát alig mult el öt perc. Ennek a félórának nem lesz vége. Jacques fel és alá járt a szobában. A gyilkossághoz szükséges hangulatba akart jönni. Hisz érdeke volt est az embert eltávolítani, akkor gundagság várja Amerikában és egy szeretett nőnek birtoka. A baj csak az volt, hogy Severinet előbb meztelenül látta. Nem volt már ura akaratának. Remegett az erős kísértéstől, mely elfogta, mert a kés az asztalon feküdt. Ismét fel és alá járt, de Severine ágyára nem nézett.

Severine mosdulatlanul feküdt az ágyban. Csak aggódó tekintete követte Jacquést. Hisz csak azért akarta ezt a gyilkosságot, hogy egészen azé lehessen, kit szeret.

Arra ment egy tehervonat.

— Még egy negyedóra. Mondá Jacques hangosan.

Mikor az ablaktól vissza jött, Severine ingben várta az ágy előtt.

— Leme gyünk a lámpával. Jobban láthatod akkor, hová kell állnod.

Reszkette visszahökken.

— El azzal a lámpával.
— De kérlek, mindjárt erejrtjük ismét.
— Nem, nem, csak tedd le.

(Folytatása következik.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—Nagy-Becskerek vasútvonalán

	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	v. v.
	II. III.	II. III.	II. III.
	o.	o.	o.
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.			
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	3.05	4.05	7.20
Karlova	4.05	4.46	8.04
Beodra	4.25	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	5.36	5.36	9.02
Kumán	6.05	5.59	9.22
Melencze	6.40	6.15	9.43
Ellemér	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskerek	7.33	6.51	10.18
Versecz	7.59	—	—
	érk.	11.59	—

	3501	3511	3513
	v. v.	v. v.	v. v.
	II. III.	II. III.	II. III.
	o.	o.	o.
Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.			
Nagy-Becskerek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	6.08	12.31	7.44
Melencze	6.30	12.51	8.16
Kumán	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	7.11	1.49	9.19
Beodra	7.45	2.29	10.04
Karlova	7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda	8.36	3.30	11.13
Temesvár	—	5.20	4.24
Budapest	1.30	—	7.10

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalán

	3647*	3601	3611
	v. v.	v. v.	v. v.
	II. III.	II. III.	II. III.
	o.	o.	o.
Versecz—Nagy-Becskerek.			
Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	5.50	2.20	—
Versecz-Rét	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	6.11	2.43	—
*Sivattyutelep	6.22	2.55	—
*Loudon-Tanya	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	6.37	3.18	—
Zichyfalva	6.49	3.25	—
Györgyháza	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	7.16	3.57	—
*Ó-Lécs	7.24	4.07	—
Kanak	7.33	4.19	—
Bóka	7.49	4.38	—
Szécsány	8.00	4.52	—
Párdány l. alul.			
Szécsány ind.	4.01	3.10	5.07
Szárcsa	4.27	3.24	5.24
*Lajosmajor	4.41	3.37	5.37
*Pusztá-Kenderes	4.50	3.48	5.46
Lázárföld	5.01	3.51	5.57
Nagy-Becskerek-Bégapart	5.32	4.15	6.31
Nagy-Becskerek	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	8.36	—	11.13
Budapest	1.20	—	7.10
Temesvár	—	—	4.24

	3602	3612
	v. v.	v. v.
	1., 2., 3. o.	1., 2., 3. o.
Nagy-Becskerek—Versecz.		
Budapest ind.	6.30	—
Temesvár	9.50	—
Nagy-Becskerek	8.15	—
Nagy-Becskerek-Bégapart	8.22	4.10
Lázárföld	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes	8.56	4.41
*Lajosmajor	9.2	4.59
Szárcsa	9.16	5.23
Szécsány	9.29	5.38
Szécsány ind.	9.44	5.53
Bóka	9.57	6.06
Kanak	10.14	6.23
*Ó-Lécs	10.33	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.32	6.57
Györgyháza	10.42	7.11
Zichyfalva	10.54	7.36
Nagy-Margita	11.09	7.55
*Loudon-Tanya	11.18	8.04
*Sivattyutelep	11.26	8.13
Bethlen-Tanya	11.39	8.27
*Temes-Paulis	11.47	8.37
Versecz-Rét	11.55	8.45
Versecz	11.59	8.50
Temesvár	3.16	—

	3702	3712
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	II. III. o.
Szécsány—Párdány.		
Szécsány ind.	9.34	5.48
Módos	9.56	6.15
*Fény	10.07	6.27
Párdány	10.18	6.39

	3713	3711
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	II. III. o.
Párdány—Szécsány.		
Párdány ind.	7.00	3.50
*Fény	7.13	4.03
Módos	7.27	4.18
Szécsány	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzással (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Hirdetmény.

A Nagybecskereken székelő „Torontálmegyei takarék és hitelbank“

f. évi január hó 29-én d. e. 9 órakor saját gyűléstermében tartandja

XXV. rendes évi közgyűlését,

melyre a t. cz. részvényesek az alapszabályok 13. §-a* értelmében való megjelenésre tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozási tárgyak:

1. A közgyűlési elnök és 3 hitelesítő választása.
 2. Az igazgatóság évi jelentésének és a zármérlegnek előterjesztése és ezekre a felügyelő bizottság jelentése alapján a felmentvény megadása és a tiszta nyermény hováfordítása iránti határozathozás.
 3. 15 részvényes indítványa a vezérigazgató állandó évi fizetésének felemelése iránt.
 4. A felügyelő bizottság elnökének — hivatali összeférhetlenség folytán történt lemondás következtében — választása.
 5. A választmány kiegészítése.
- Nagybecskereken, 1893. évi január hó 9-én.

Az igazgatóság.

* Kivonat az alapszabályokból:

13. §. A tanácskozási és szavazási jog a közgyűlésen gyakorolható személyesen, törvényes képviselő vagy a részvényesek közül választandó meghatalmazott által, azonban csak úgy, hogy kiki magát az őt a 14. § értelmében illető szavazatok erejéig csak egy részvényes által képviseltethesse, s hogy akár a maga, akár más, akár pedig a maga és más részvényei után a 14. §-ban megengedett 20 szavazatnál többet senki se élvezhessen.

Szavazati joggal azonban akár saját részvényei után, akár pedig meghatalmazotti minőségben csak az élhet, kinek nevére a részvénykönyvben az illető részvény legalább 6 héttel a közgyűlés előtt átíratott és ki részvényeit a szelvényivel együtt legalább 3 nappal a közgyűlés előtt az intézetnél bevény mellett letette.

Zármérlegünk a hivatalos órákban intézetünk helyiségeiben megtekinthető. (27—1.1)

13. szám V. I. 1893. (20—3.2)

Pályázati hirdetmény.

A tiszaszentmiklósi körbábai állás, mely körhöz Tiszaszentmiklós és Jázova községek tartoznak, lemondás folytán üresedésbe jövén, ennek betöltése céljából pályázatot hirdetek s felhivom az érdekelteket, miszerint a

képesítéstiket s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket f. évi január hó 30-ig benyujtsák.

A körbábai állással 105 frt fizetés, 50 kr. nappali és 1 frt éjjeli látogatási díjak vannak egybekötve. Választási határnap folyó évi február hó 5-én. Törökkanizsa, 1893. évi január hó 3-án.

Tallián, főszolgabíró.

Kerestetik.

Alólírottnál egy, az adóügyekben teljesen jártas irnok folyó évi február hó 1-én alkalmazást talál igen előnyös feltételek alatt.

Feltételek e lap kiadóhivatalánál betekintheők. Csebzsa, 1893. évi január hó 6-án.

Szerelmy József, jegyző.

(23—3.2)

A magyarádi és ménesi bortermelők szövetkezete Aradon

ajánlja

magyarádi fehér, ménesi vörös és különleges fajborait, valamint méltóságos Atzél Péter ur saját termésű borait eredeti, kitünő minőségben, mérsékelt áron számítva.

Árjegyzékek a képviselőség részéről bérmentve küldetnek.

Raktár és képviselőség Nagy-Becskerek és vidékére:

Ifj. Deutsch Józsefnél, Nagy-Becskereken.

Iroda: Pataky-féle ház. — Pincze: Schwimmer-féle ház.

Együttal ajánlon: kitünő minőségű pécsi fehér, villányi vörös és hegyi siller boraim nagy raktárát.

(15—30.9)

Ifj. Deutsch József.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS.

A részvét, melyben felejtethetlen leányunk, illetve testvér és sógornó

KAROLINA

elhunyta alkalmából részesítettek, oly nagy, hogy egyenként azokra nem válaszolhatok. Tehát ez uton fejezem ki mindazoknak köszönetem, kik részvétükkel vigasztalásunkra voltak.

Kelt Török-Becsén, 1893. évi január hó 12-én.

SEBESTYÉN PÁL és családja.

(28—1.1)

Árverési hirdetmény.

Alólírott községelöljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az aracsi községi közlegelő utáni beszedési jog folyó évi január hó 23-án délelőtt 10 órakor megtartandó árverésen egy évre haszonbérbe fog adatni. (24—3.2)

Kikiáltási ár 30000 forint.

Az egyéb feltételek a községi jegyzőnél betekintheők.

Aracs, 1893. évi január hó 7-én.

Rankovits, jegyző.

Brankovits, bíró.